

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ศาสนาการบ้านการเมือง

เมื่อวานไปวัดนาคำน้อย ไปถามไถ่เรื่องสัตว์ในวัด โห กำแพงนี้มีคุณค่ามากที่เดียว สัตว์ในวัดจำนวนเท่าไร ๆ กำแพงกันไว้หมด ปลอดภัยด้วยกัน ถ้ามธรรมอินทร์เมื่อวานนี้ เนื้อที่มี ๑,๓๑๕ ไร่หรือไร่ กำแพงรอบ สัตว์อยู่ในนั้นอาศัยปลอดภัย นกเปิดเวลานี้มีประมาณสัก ๒๐๐ ถ้าน้ำร้อนนี้นกเปิดจะมีน้อยมาก ถ้าน้ำหนาวแล้วก็มา นี้กำลังเริ่มมาแล้ว นี่เพิ่งจะเริ่มหน้าหนาว นกเปิดเริ่มเข้ามาแล้วประมาณ ๒๐๐ กว่าว่างั้นที่วัดนาคำน้อยนะ มันก็อาศัยอยู่นั้นกับพระ ส่วนปลาเต็มไปหมด ปลาที่มีทางออกทางเข้าได้สบาย วัดนี้อุดมด้วยปลา นกเปิด สัตว์บกก็มากเหมือนกัน หมูป่าเต็มไปหมด จึงได้วิตถวิจารณ์เวลามันมากเข้า ๆ นี่ทำไง เลยติดต่อกับท่านทฤษฎีไว้ ท่านทฤษฎีเป็นนักจับหมู เพราะท่านเคยเลี้ยงหมู

เหตุที่ท่านเลี้ยงหมูก็ไปจากเรานี่ ที่แรกเห็นมันหลายตัวนัก เราก็สนับสนุนให้เขาหามันมา เราช่วยทางอาหารมัน เอมาก็เพิ่มเข้า ๆ ขึ้นเป็นร้อย ๆ โอ๊ย ไหมไหวทำอะไรต้องเอาไปปล่อย ปล่อยก็ไปปล่อยที่ทุ่งกะมัง ทาง อ.ภูเขียว ฟาก จ.ชัยภูมิ เข้าไปทางด้านทิศตะวันตก เป็นดงใหญ่ เขาเรียกทุ่งกะมัง เราก็ได้ไปดูทุ่งกะมัง เอาอาหาร ไปให้พวกรักษาป่าด้วยนะ อาหารไม่ใช่บ่อย ๆ ฟาดรถสิบล้อไปเลย ข้าว เครื่องกระป๋อง เขาจะให้เราพักค้างที่นั่นกับเขาสักคืน เขาก็พูดดีนะ อู๋ อู๋อยู่นานแสนนาน เคยมีวัดมีวาแล้วมาอยู่ที่นี่เหมือนมาตกรกทั้งเป็น ไม่เคยเห็นหน้าพระเลยว่างั้นนะ มาเห็นครูบาอาจารย์ทำไม้มันชุ่มมันเย็น ขอนิมนต์ให้พักที่นี้สักคืนหนึ่งก่อน อยากรู้อยากเห็นเราพักสักคืน อันนี้ได้ยินแต่ชื่อ วันนี้เห็นตัวจริง จะขอให้เราพัก โอ๊ย พักไม่ได้

นี่ละที่ว่าไปดูทุ่งกะมัง เอาอาหารไปไม่ใช่บ่อย ๆ นะ ข้าวสาร พวกเครื่องกระป๋อง ฟาดเต็มรถสิบล้อ ๆ เข้าไปเลย เทเลยเทียว แล้วเขาขอนิมนต์ให้อยู่ที่นั่น เราก็อยู่ไม่ได้อีกแหละ โถ น่าสงสารเขานะ เคยยิ้มแยมแจ่มใส เข้ามาอยู่ที่นี่เหมือนตกรกทั้งเป็น ตื่นตามาเขามองเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ ได้ทำบุญใส่บาตรก็ชื่นใจ เขาว่าอย่างนั้นนะ มาอยู่ที่นี่เหมือนตกรกทั้งเป็น ไม่เคยเห็นหน้าพระเลย พอตีวันนี้ท่านก็ไต่ลงมาโปรดแล้วเป็นพระที่ได้ยินชื่อเสียงอยู่แล้วด้วย ยิ่งเหมาะใหญ่ ไปอีกนะ โอ๊ย เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมพร้อมหมดมาโปรดวันนี้ แล้วขอนิมนต์ให้เราพักค้างที่นั่น เราก็อู๋ วันนี้นั่งค้างไม่ได้ หากว่ามีโอกาสข้างหน้าข้างหลังแล้วค่อยมา เราว่างั้นนะ

เราไปดูทุ่งกะมังแล้วก็มาบอกท่านทฤษฎี ท่านทฤษฎีเก่งเรื่องจับหมู จับไปจนเกือบหมดนะ เพราะฉะนั้นจึงบอกธรรมอินทร์ให้ไปติดต่อกับธรรมทฤษฎี เรื่องจับหมูนี้ไม่มีใคร

สู้ได้ แต่เรื่องจับกิเลสเหลวทั้งสอง เราก็บอกอย่างนั้นะ เรื่องจับหมูจับหมาจับดี แต่จับกิเลสนี้เหลวทั้งสองเลย ท่านทวยจับหมูเก่ง ท่านมีวิชาท่านทำกรงเหล็กล้อมเข้าไปเอาอาหารใส่ ก็มันกินอยู่กับคนทุกวันมันจะไปกลัวอะไร เอาอะไรใส่ที่ไหนมันก็นึกว่าให้มันกิน ก็เข้าไป ๆ ทางนี้ก็ไล่เข้าไปนั้น ๆ เรื่อย ได้หลายตัวแล้วก็ใส่รถไปปล่อย ท่านทวยเก่งมาก

จะเห็นได้เรื่องขรราวาสกับพระนี้ ท่านทวยพูด อู๋ สัตว์มันทำไมไม่รู้เอานักหนา มองเห็นสีผ้าไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย เฉพาะอย่างยิ่งผู้ชายเป็นภัยมากกับเขา มองเห็นนี้ ๑) วังหนี ๒) วังบึ้งเข้ามาเลย ขวิดเลย หลบไม่ทันทำขาดว่าไง มันโกรธมันแค้น คือไปยิงเขาละชิ เขามีปืนยิงสลบเขาจะจับด้วยวิธีนั้น เขาไม่ได้คาดได้ฝันว่าหมูจะมีความรู้สึกอย่างไร พอปืนถูกเท่านั้น อู๋ มันรู้กันหมดทันที กำแพงสูง ๆ โดดข้ามได้ ฟังซิ ที่นี้เห็นพวกนี้ไม่ได้เลยแหละ แต่กับพระเป็นธรรมดา แน่ะ อยู่กับพระนี้เห็นคนไม่ได้เลย ฟังซิท่านทวยพูดเอง ตกลงก็เลยต้องพระจับ พวกนี้ท่านทวยต้องไล่หนีไม่จับจะเกิดเหตุ ดีไม่ดีคนอยู่ในบริเวณวัดมันจะไม่เลือกหน้า เดี่ยวมันขวิดเอา วังั้น เลยให้พวกนั้นหนี

ท่านทวยพยายามจับเอาจนได้หมด ท่านใส่คอกเหล็กเป็นระยะ ๆ เอาอาหารไว้ตรงนี้ เอาไว้ตรงนั้น สุดท้ายเอาไปได้จนหมด ไม่มีบอบซ้ำ หมูก็ไม่กลัว แต่พวกเจ้าหน้าที่ที่ไปจับไปยิงปืนสลบใส่มัน เพียงนัดสองนัดเท่านั้นที่นี้แตกหมดเลยวัด ทำไมมันรู้กันอย่างรวดเร็วระหมู รู้กันทั้งวัดอย่างรวดเร็วเลย เห็นไหมหมูเขายังส่งข่าวให้กันทราบ โดดข้ามกำแพงก็โดด กำแพงก็เราละทำให้ ที่แรกเราไม่ได้คิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ก็ทำให้เพียงขนาดว่าไม่ให้ตาคนมองเข้าไปเห็น ๘๓ เซนต์ เรบอกอย่างนั้นนะ ทำกำแพงที่เราผ่านมานี้เห็นต่ำ ๆ นั้น เราละเป็นคนสั่งเอง ผิดก็เรานี้ละเพราะไม่ได้คิดเกี่ยวกับเรื่องหมูเรื่องหมาอะไร กันแต่คนเข้าไป กลัวจะโผล่เข้าไปยิงสัตว์บ้างอะไรบ้าง เพราะสัตว์อยู่ในวัดมี ทำ ๘๓ เซนต์เรายังไม่ลืมนะ เอาขนาดพันหัวคนไป เวลาหมูมาโดดข้ามเลย

นี่ก็จะติดต่อบอกธรรมอินทร์ หมูตัวใหญ่ ๆ ทั้งนั้นอยู่ในวัดไม่น้อยนะ เนื้อที่ตั้ง ๑,๓๑๕ ไร่ เขาเขียนไว้ตรงหน้าเราอ่านดู กว้างขวาง หมูอยู่ได้ทั่วไป แต่อาหารไม่พอละซี อันนี้เราก็ซื้อรถให้คันหนึ่ง อย่างนั้นนะ ซื้อรถปิกอัพดูเหมือน ๓ แสนหรือไง ซื้อมาให้ไว้ขนเอามันมาให้ ทั้งพวกลิงก็เยอะได้เอาไปปล่อย ลิงก็มีมาก หมูนี้สำคัญ จึงต้องเอารถไปใส่มันตามสวนเขามา พวกล่อนี่ไม่ทัน ต้องเอาใส่รถมา นี่ละที่พอเขาได้อาศัยกินเวลานี้แหละ อาศัยทางวัดได้ให้อยู่ตลอด ถ้าพระไม่ให้มันก็อดตายเหมือนกัน เพราะหมูก็หลายตัวด้วยไม่ใช่บ่อย ๆ นี่ที่ว่าวัดให้ความปลอดภัยแก่สัตว์ พวกสัตว์บกสัตว์น้ำอยู่ในนั้นหมด ไม่มีใครไปทำลาย นี่เราก็ทำกำแพงให้ดูเหมือน ๒๐ ล้าน สระใหญ่ ๓

สระสำหรับปลาหมดไปล้านกว่า ให้เขาเอาธมมาลอกออกเลย ไม่ได้เขียนไว้ เขียนไว้ เฉพาะกำแพง เราทำสระน้ำข้างในให้หมดไปล้านกว่า ที่นี้สัตว์ทั้งหลายก็อยู่เย็นเป็นสุข

เราไปเห็นสัตว์นี้ชุ่มเย็นนะ มันเป็นอย่างนี้กับสัตว์ ชุ่มเย็น สัตว์วัดนี้ละมากที่สุด พวกสัตว์บกสัตว์น้ำ พวกสะเทินน้ำสะเทินบกคือนกเป็ดน้ำเต็ม เวลานี้เริ่มมีขึ้นประมาณ สัก ๒๐๐ กว่าแล้ว ฟังจะเริ่มหนาวมาแล้ว พอร้อนก็กลับไปไซบีเรีย เขาเคยไปเคยมา พวกนี้ พวกที่อยู่ประจำนั้นน่าจะไม่ว่ากว่าร้อย พวกนี้มีครอบครัวมีลูกมีเต้า พาลูกอยู่นี้ เลย พวกนั้นไป ๆ มา ๆ พวกที่อยู่เป็นพื้นเป็นประจำมีไม่ว่ากว่าร้อย เวลานี้เพิ่มขึ้น ๒๐๐ แล้วว่างั้น กำลังเพิ่ม มันหนาว นี่ก็เป็นสุข ในน้ำก็ปลาเต็ม ปลาที่ออกได้ ออกข้าง นอกก็ได้เข้าข้างในก็ได้ เป็นไปตามกรรมตามอัธยาศัยของมันนั่นแหละ ออกไปตัวไหน ถูกเขฆ่าก็ตาย มันออกไปเอง

ทางน้ำโล่งไปเลยมันเข้าสระไหน ๆ ได้ทั้งนั้น มันอยากออกไปข้างนอกมันก็ออกไปได้ อยู่ข้างในก็อยู่ได้ แต่ตัวใหญ่ ๆ มันฉลาดไม่ค่อยออกนะ ตัวเล็กมักจะตาย ตัวใหญ่จริง ๆ ไม่ออก มันฉลาดไม่ค่อยออก ถ้าออกก็ออกเวลาน้ำมาก ๆ พอน้ำจะลดมัน รีบเข้ามาเลย มาอยู่นั้นเป็นประจำเต็มอยู่นั้น เมื่อวานเราไปถามทุกอย่าง ถ้าไปมีแต่ อย่างนั้นแหละเรา ไปชอกแซกซิกแซก ถามนั่นถามนี่ เพื่อนำมาคิดด้วยและเพื่อเตือน ด้วย บกพร่องตรงไหนเตือน ๆ เรื่อย ๆ ไป สงสารสัตว์นี้สงสารมากจริง ๆ

จะเล่านิทานหลวงตาบัวบวชที่แรกให้ฟังนะ มันน่าเล่า ขบขันดี บ้านหนองแวงนี้ แต่ก่อนไม่มีบ้าน เขาอยู่ทางบ้านหนองใส มาทำนาที่นี่ เขามานิมนต์ไปทำบุญลานข้าว เขา จะขนข้าวขึ้นยุ้งขึ้นฉาง เขานิยมทำบุญก่อนที่จะขนข้าวขึ้นจากลานข้าวเขา พอดี ระยะนั้นเราก็บวชใหม่ด้วยได้พรรษาเดียว ฟังชีวขบได้พรรษาเดียว ปีนั้นบวชที่แรก เรียนสวดมนต์จบ เรียนปาฏิโมกข์จบ ยังไม่ได้เรียนคาถาบาลีคำเทศนาว่าการ อยู่ ๆ เขาก็มานิมนต์ไปทำบุญบ้าน เขาเรียกบ้านหนองแวง แต่ก่อนมันจะมีสักสองสามหลังคา เรือนเท่านั้นมั้ง เดียวนี้เป็นบ้านใหญ่แล้ว ที่นี้เขาก็นิมนต์ไป วัดนั้นก็อย่างนั้นละซี เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงไม่รับนิมนต์ที่ไหน ไม่รับนะ ถ้าหากว่ารับ ตอนเช้าจะเหลืองอร่าม อยู่ในท้องตลาด พระในวัดจะไม่มี มีแต่เรื่องหากิน เรื่องอรรถเรื่องธรรมจะไม่มี นี่เรา ตัดออกหมด วัดนี้จึงไม่รับนิมนต์ใครทั้งนั้นไปฉนั้นที่นั่นที่นี้ หากมีความจำเป็นเป็นกรณี พิเศษเราจะเป็นผู้จัดให้เอง ถ้าธรรมดาเราไม่รับ

ที่นี้เขาก็นิมนต์ พระวัดโยธาฯ จนจะไม่มีพระติดวัด นิมนต์ไปงานนั้นไปงานนี้ ตอนเช้าจะขนข้าวขึ้นบ้านขึ้นเรือนเขา เราก็ถูกนิมนต์ ท่านพระครูให้เราเป็นหัวหน้า ก็ ไม่มีพระนี่ พรรษาเดียวเป็นหัวหน้า พวกนั้นก็พวกเดียวกันพรรษาเท่ากันแต่อ่อนกว่า เรา บวชวันอ่อนกว่าเรา ฟังบวชก็มี ไปเราก็มีหนังสือพก หนังสือนี้เป็นวิชาหากิน คือมี

เทศน์กัณฑ์หนึ่งอยู่ในนั้น ไปที่ไหนจำเป็นก็เอานี้มาเทศน์ กินข้าวต้มขนมเขาแล้วมา พอ ตีวันนั้นไปฉันเสร็จแล้วก็เทศน์ ก็เอาหนังสือนี้ออกเทศน์จบลงไปแล้ว

อยู่ ๆ เขาก็ยกขบวนกันมาอีก นี่ท่านเทศน์จบแล้วหรือ ไอ้คนนั้นเราอยากตาม ฆ่ามัน มันตายแล้วยังก็ไม่รู้ ยังอยากตามฆ่าอยู่นะมันโมโห นี่ท่านเทศน์จบแล้วยัง โอ๊ย จบแล้วก็ไม่ยากแหละ ให้ท่านฉันเพลเสียก่อน ตอนนั้นฉันเพลอยู่นะ ให้ท่านฉันเพล เสียก่อนเทศน์เมื่อไรยากอะไร เราอยากฆ่าอิตานี้เหลือเกินนะ คนหนึ่งอกจะแตกแล้วไม่มีอะไรจะเทศน์ ก็เทศน์หนังสือนี้หมดไปแล้วจะเอาอะไรไปเทศน์ ก็บวชได้พรรษาเดียว นี่ที่มันโมโหมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เห็นเปิดเห็นไก่แถวนั้น สู้อย่ามาผ่านกุนะ กูโมโหตั้งแต่ปีนั้นยังไม่ลืมนะ เห็นไก่เห็นเปิดแถวนั้นพูดหยอกเขา กูโมโห เด็กเล็กเด็กน้อยอย่า มาผ่านนะ กูโมโหยยังไม่ทันหาย กูโมโหตั้งแต่ปีนั้นละ

บ้านนี้ละ พอฉันจังหันเสร็จเรียบริ้อยเขาก็มาสาย ๆ อิตาคณนั้นก็พูดอย่างนั้น จะไปยากอะไร ให้ท่านฉันเพลแล้วค่อยเทศน์เมื่อไรก็ได้ ก็แกไม่ได้เทศน์นี้ ผู้เทศน์เป็น เรานี้ นะมันโมโห อยากฆ่าอิตานี้ ที่นี้เวลาฉันเพล ไม่ลืมนะ ขนมนางเล็กแผ่นเดียวฉัน ครึ่งหนึ่งก็ไม่หมด มันแค้นมันคับหัวอก คิดหาแต่คำเทศน์ ก็เราไม่มีอะไรจะเทศน์ บวช ได้พรรษาเดียวเอง ตั้งแต่บวชมาในชีวิตของพระมีครั้งนั้น นี่ก็ถึงใจเหมือนกัน เราอะไร ถ้าถึงใจถึงจริง ๆ อันนี้ก็ยังไม่ลืม เพราะฉะนั้นเห็นสัตว์อะไรวิ่งผ่านหน้า สู้อย่ามาผ่าน นะ กูยังโมโหไม่ถอย บ้านหนองแวง พวกเปิดพวกไก่พวกหมูพวกหมา ผู้คน เด็กเล็ก เด็กน้อย บอก สู้อย่าผ่านหน้ากู ตากูกำลังแดงอยู่เดี๋ยวนี้ละ กูโมโห เลยถือเอาเป็น ความตลกมาเรื่อย

เวลาจะตายจริง ๆ มันก็เทศน์ได้นะแปลกอยู่ คับหัวอกหมด ฉันขนมนางเล็ก แผ่นเดียวครึ่งแผ่นก็ไม่หมด กลืนไม่ลง วันนั้นฉันได้เท่านั้น ฉันเพลอะไรไม่ได้เลย คิด หาแต่คำเทศน์จะเอาอะไรเทศน์ ก็ได้ภาษิตอันหนึ่งมันติดอยู่ในใจ จิตเต อสงฺกสิฏฺฐู ทุคฺคิติ ปาฎิกงฺขา นี่ก็ไม่ลืมเพราะมันฝังลึก แปลว่า ถ้าจิตเศร้าหมองแล้ว ทุคฺคิติเป็นที่หวังได้ แล้วอีกบาลีหนึ่งก็ทับกันไป จิตเต อสงฺกสิฏฺฐู สุกฺคิติ ปาฎิกงฺขา ถ้าจิตผ่องใส แล้ว สุกฺคิติเป็นที่หวังได้ จิตเป็นของสำคัญมาก วาँगั้นนะ เท่านั้นละ เราก็ได้ภาษิตนี้ขึ้นไป เทศน์ เทศน์มันจะตายจริง ๆ นั้นเป็นเดือนพฤศจิกายนกำลังหนาวนะ นี่เหื่อแตกหมด เลย ขนาดนั้นมันจะลืมได้ยังไง หนาว ๆ ทำไมเหื่อแตก คือคนมันจะตาย มันไม่ใช่ เหื่อมันยางตาย เทศน์พอผ่านไปได้ โห เกือบตายนะเทศน์

เทศน์แล้วพวกเพื่อนไปด้วยกันอายุก็เท่ากัน พวกเพื่อนกัน สมมุติว่าเราเป็นหัวหน้า คือเราบวชก่อนเพื่อนเฉย ๆ ครั้นออกมาแล้ว โอ๊ะ เทศน์เข้าทำคืออยู่นะ เทศน์ดิฉันะ อยากตายหรือเรากี่ว่าँगั้น อย่ามาผ่านนะเวลานี้มันกำลังโมโห เอ้า เทศน์ดีจริง ๆ ยัง

อยากตายอยู่เธอ รีบไปหาโลงฝีมือนะ เข้าทำนะ เทศน์ดีนะ เราก็เลยเดินเฉยไปเลย พอกลับมาถึงวัดนี้ไปค้นเอาหนังสือท่านเจ้าคุณอุบาลีมา ไปหาค้นเล่มไหน ๆ ท่านเทศน์กัณฑ์ไหนดี ๆ ชอบ เอากัณฑ์นั้นมาท่องเลย ท่องคล่องยิ่งกว่าปาฏิโมกข์ ทีนี้ไปไหนกูไม่ตายแหละ กูจะยกคัมภีร์นี้ขึ้นเทศน์ พอเรียนกัณฑ์เทศน์จบเรียบร้อยแล้ว ท่องเหมือนปาฏิโมกข์ ไปไหนไม่อดตายแหละทีนี้ เลยไม่ได้เทศน์อีกเทศน์กัณฑ์นั้นจนกระทั่งปานนี้ละ หายเจ็บไปเลย เทศน์กัณฑ์นั้นท่องได้เหมือนปาฏิโมกข์ นี่ละที่ว่าเราไม่ล้มนะ ฝงลึกมากจนค้ำหัวอกเลย จะเอาอะไรเทศน์ให้เขาฟัง ก็บวชพรรษาเดียว นี่ เราไม่ล้ม

คิดเทียบเข้ามา ๆ จนกระทั่งปัจจุบัน มันเลยไปขบขันอยู่นั่นละ ที่มันค้ำค้ำหัวอกจนจะตาย นี่เรียกว่าจนตรอกในเวลาเทศน์มันนั้นเป็นที่ฝงลึกในหัวใจ จากนั้นมาแล้วก็ไม่ได้เทศน์ ทีนี้เรียนไป ๆ มันก็รู้ เวลาจำเป็นเทศน์มันก็ถูกละไปได้ จนกระทั่งมาทุกวันนี้ จึงย้อนหลังไปคิดถึง นี่พูดถึงเรื่องสงสารสัตว์ ไม่สงสารแต่สัตว์บ้านแวงเท่านั้น บอก สูอย่ามาผ่านกู่ นะ กูยังโมโหไม่ถอย พวกสัตว์เขาก็วิ่งตามประสาของเขา เราเลยเอาเรื่องของเขามาเป็นเรื่องขบขัน มาโมโหให้เขา กูยังโมโหตั้งแต่โน้นยังไม่ถอย สูอย่ามาผ่านกู่ นะสูตายหมดนะ พูดตลกไปอย่างนั้น ขบขัน เวลาค้ำค้ำแต่บัดต้นมันจะตายจริง ๆ นะ เราไม่ล้ม โอ้ ๆ ๆ ได้ภาสิตเดียว แล้วภาสิตนั้นก็เลยไม่ล้มจนกระทั่งทุกวันนี้

พูดถึงเรื่องสงสารสัตว์สงสารจริง ๆ เห็นจิ้งจอกจิ้งเก้มันวิ่งผ่านมานั้นบอกคนขับรถเลย นั่นจิ้งเหลนนะ บอก ให้หลีกเขาหลบเขา พวกสัตว์เล็กสัตว์น้อยอะไรนี่ไม่ให้ทับไม่ให้เหยียบเขาสงสารเขา นั่นหัวใจหนึ่ง ๆ เหมือนกับเรานี่ จิตมันเข้าไปอยู่ในนั้น เวลานั้นเขามาเสวยกรรม เป็นอย่างนี้ ๆ เป็นระยะ ๆ สัตว์โลกเสวยกรรมตามวาระของตน ๆ เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ดูถูกกันว่า ใครต่ำใครสูง ใครโง่ใครฉลาด ใครมั่งมีศรีสุข ใครทุกข์ใครจน ไม่ให้ประมาทกัน เขามารับวาระตามวาระของกรรมเขา พอผ่านนี้บับเขาสูงกว่าเราก็ได้ เป็นอย่างนั้นนะ คนที่สูง ๆ กลับต่ำก็ได้ สัตว์และคนที่ต่ำ ๆ กลับสูงก็ได้ พอหมดวาระของกรรมนี้ก็ผ่านไป ๆ จนกระทั่งถึงนิพพานแล้วจึงเรียกว่าหมดปัญหาโดยสิ้นเชิง เรื่องกรรมจะไม่เข้าเฉียดได้เลย ไม่มี

แต่สำหรับธาตุขันธ์นี้มี อย่างพระพุทธเจ้าท่านเสด็จไปนิพพาน วันนั้นตั้งหน้าเสด็จไปนิพพาน พระญาณหยั่งทราบเรียบร้อยแล้ว วันนี้ครบกำหนดที่จะไปตายพูดง่าย ๆ เดือนหก เพ็ญ ท่านเสด็จออกไปเลย จะไปตายเมืองกุสินารา พอไปถึงกลางทาง นี่ละกรรม เรื่องธาตุเรื่องขันธ์นะมันติดตามกันได้ ธาตุขันธ์เป็นสมมุติ บาบกรรมเหล่านี้เป็นสมมุติมันก็เข้ากันได้ แต่จิตที่เป็นวิมุตติแล้วไม่มีอะไรเข้าถึง พอไปถึง โฉัย อานนท์ เราเหนื่อย ลาดผ้าสังฆาฏิให้เราพักสักหน่อย เราเหนื่อยมาก จะเสด็จไปปรินิพพาน แล้วก็

บอกให้ไปตักน้ำมาให้เราดื่มหน่อย เราหิวน้ำมาก ท่านว่าฉัน พระอานนท์ก็ไปตักน้ำ ครั้นเวลาลงไปตักน้ำ ตักที่ไหนน้ำชุ่มเป็นตมเป็นโคลนไปหมด กลับมา เอาบาตรนะไป ตัก แต่ก่อนท่านไม่มีบริวารฟุ่มเฟือยอะไรเหมือนเราทุกวันนี้ เอาบาตรไปตักน้ำ กลับ มาไม่ได้น้ำเลย เป็นอะไร โอ้ย น้ำชุ่มเป็นตมเป็นโคลนไปหมด ไม่ทราบเป็นยังไง น้ำก็ ไม่ใช่เล็กน้อย ๆ น้ำมาก ๆ ทำไมจึงชุ่มเป็นตมเป็นโคลนไปหมด

ท่านก็รับสั่ง เอ้อ ถูกแล้ว อานนท์ อันนี้ละกรรมของเรา นั่นเห็นไหม แต่คราว เป็นพ่อค้าเราไล่วัวต่าง พวกโค ไสโคต่างโคอะไรไปค้าไปขาย โคตั้ง ๔๐๐-๕๐๐ ตัวลง ไปกินน้ำชุ่มเป็นตมเป็นโคลน แม้พวกโคเดียวกันก็จะกินน้ำไม่ได้ เพราะชุ่มเป็นตมเป็น โคลนไปหมด นี่ละกรรมของเรามาสนองเรา เอ้า ที่นี้กลับไปอีก บอกพระอานนท์ คราว นี้จะใส่อานนท์ กลับไปคราวนี้ใส่อานต์ ตักมาให้พระพุทเจ้าดื่ม แน่อย่างนี้ นี่ ละกรรม ธาตุชั้นนี้เป็นสมมุติ น้ำก็เป็นสมมุติ กรรมก็เป็นสมมุติ ก็เข้ากันได้ พอรับสั่ง กลับไปตักน้ำมาใส่อานต์สุดยอดเลย นี่ละมันตามกัน พระองค์รับสั่งทันที เออ ถูกแล้ว อานนท์ นี่ก็กรรมของเราตถาคตเอง คราวที่เราเป็นพ่อค้าโคต่างนั้น เราไล่โคต่างไปค้า ไปขาย แล้วโคต่างหิวน้ำลงไปกินน้ำ ลงไปมากต่อมากเลยกวนน้ำให้ชุ่มพวกโคทั้งหลาย ก็เลยจะกินน้ำไม่ได้ เพราะโคมันกวนน้ำเอง นี่แหละกรรมของเราติดตามมา เพราะ ฉะนั้นน้ำจึงชุ่ม เอาที่นี้กลับไปอีก คราวนี้ได้น้ำใส่อานต์มา เป็นอย่างนั้นแหละ เรื่อง กรรม ท่านจึงไม่ให้ประมาทนะกรรม

เรื่องกรรมนี้ใหญ่โตมากที่สุด กิเลสนี้ลบสุดยอดเลยนะ จะไม่ให้สัตว์ทั้งหลายมี กรรมเป็นของตัว กัมมสุสโกมฺหิ พระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกันหมด แต่กิเลสก็สอนแบบเดียวกัน ลบไม่ให้มีกรรมติดกรรมชั่ว บาปบุญนรกสวรรค์ แล้วผู้ใดที่ เชื่อตามกิเลสนี้ จมด้วยกันทั้งนั้น ๆ เชื่อตามพระพุทเจ้า ขึ้นได้ ๆ เพราะพระพุทเจ้า เป็นศาสดาองค์เอก สอนอะไรผิดเพี้ยนไปไหน กิเลสเป็นตัวมิดดี้อ มันจะสอนด้วย ความจริงมาจากไหน มีแต่ความจอมปลอมหลอกลวงเท่านั้นสอน

พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็ได้เน้นหนักถึงเรื่องศาสนาอีกนะ เวลานี้มหาโจรเอา ศาสนาเป็นโล่บังหน้า ตัวพิษตัวภัยอยู่ข้างหลัง ศาสนาเป็นคำที่สัตว์โลกตายใจ จึงเอาคำ ว่าศาสนานี้มาออกหน้าหลอกลวงสัตว์โลก ตัวมหาภัยมันอยู่ข้างหลัง ศาสนาเป็นโล่บัง หน้า ๆ มหาภัยอยู่ข้างหลัง นีมหาภัยทำลายสัตว์โลก ลูกหลานเข้ามาในเมืองไทยเราเนะ เมื่อสองสามวันเราก็ได้เทศน์แล้ว มันก็มีอะไรอยู่ในจิตจนได้นั้นแหละ กลัวพี่น้องชาว ไทยเราจะลุ่มหลงไปตามกลมายาของมหาภัยนี้เนะ เดี่ยวจะมาหลอกศาสนานี้ดี ศาสนา นี้ดี แล้วก็เอาอะไรมาล่ออีกด้วยนะ เครื่องล่อมันมี ศาสนาเดินตามหลังมา แล้วมหาภัย อยู่ทางฉากหลังอีก แล้วเอาอันนั้นมาล่อ อันนี้มาล่อละซิ ไปถือศาสนาเขาจะได้ดิบได้ดี

ตบค่าจ้างรางวัลให้แบบนั้นแบบนี้ มันจะมาหลายแบบนะ ระวังให้ดี นี่คือเครื่องล่อติด ปลายเบ็ด เครื่องล่อทั้งหลายติดปลายเบ็ดๆ มาเบ็ดอยู่ลึกๆ ข้างหลัง นี่ละมหาภัยอยู่ ข้างหลังมันจะมา แล้วจะทำลายพุทธศาสนาเราให้هلكไปหมดนะ

ศาสนาเหล่านี้ก็ได้พูดแล้ว เอาอะไรมายืนยันกันวะ ศาสนาใดก็ตามไม่เคยเห็น ศาสนานั้นเอาเป็นตัวเป็นตนอันเลิศอันเลอมาสอนโลก ว่าเข้าได้มาจากศาสนา นี้เข้าเป็น อย่างนั้นๆ นี่ไม่มี ส่วนพระพุทธศาสนาของเรานี้มี ไม่ว่าพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า พระองค์ใด สักขีพยานคือความเลิศเลอ ๑) ความเป็นพระพุทธเจ้า ๒) สาวกทั้งหลายที่ ได้รับการแนะนำสั่งสอนในทางที่ดิบที่ตึจนถึงขั้นดีเลิศ สำเร็จเป็นขั้นดีเลิศ เป็นอรหัต อรหันต์ขึ้นมา นี่เครื่องหมายของความเลิศแห่งพุทธศาสนาของเรา ได้แก่ผู้สิ้นกิเลสมี มากจำนวนเท่าไร ถึงขนาด สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ มีมากไหม พระสงฆ์ที่เป็นสรณะของ พวกเราเป็นพระสงฆ์ประเภทที่สิ้นกิเลสแล้วนี่ทั้งนั้นๆ ถ้าว่าธรรมก็ธรรมที่เลิศ ศาสดา องค์เอกเลิศ ๓ รัตนตรัยนี้เรียกว่าเลิศด้วยกันทั้งนั้น ที่นี้ศาสนาเหล่านั้นมีอะไรเลิศ มี แต่เอามาหลอกลวงเฉยๆ เอาสักขีพยานเข้ามาก็ไม่มีที่จะเห็นความเลิศเลอ แล้วผู้ที่ สำเร็จมาจากศาสนานั้นๆ เอาอะไรมาแสดงก็ไม่มี สำหรับพุทธศาสนานี้ออกผางเลยๆ เพราะเป็นของจริง ทำทายเป็นได้เต็มสัดเต็มส่วน อย่างเป็นทางการอรหัต สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ นี้ออกจากพระพุทธศาสนาเท่านั้น

นี่ของเลิศเลออยู่ในพุทธศาสนานี้แหละ ให้จำให้ดี ของที่เลวตามที่หลอกลวง สิ่งที่ตั้งตัวว่าเป็นข้าศึกต่อศาสนาหลอกลวงสัตว์โลก นี่เป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่สุดทีเดียวให้ระวังให้ ดี มาทุกแบบทุกฉบับนะเวลานี้ให้ระวัง อย่าว่าไม่เตือนนะ เราเตือนทุกแบบทุกฉบับ ถ้า ไม่เตือนจะจมได้ เพราะความโง่กับกิเลสที่มันฉลาดแหลมคมเข้ากันได้ง่าย ลากไปทันที เลย ถ้ามีธรรมแทรกเข้าจะไม่ถูกลากง่าย ๆ จะพินิจพิจารณาเสียก่อน ยิ่งได้ยินคำครุบา อาจารย์สอนด้วยแล้วยิ่งจะเอามาเป็นข้อเทียบเคียงแล้วปลิกตัวออกได้ ถ้าไม่ได้ พิจารณาเสียก่อนนี่ติดแน่ๆ ก็ต้องหาเรื่องความฉลาด คนฉลาดเข้ามาหลอกลวงคนโง่ ละชิ พวกนี้มันฉลาดตามแบบของกิเลสนั้นแหละ ให้ระวังให้ดี

เราบอกแล้วว่าศาสนาใดๆ ก็ตามไม่ประมาท เอาความจริงมาพูดกัน มีแต่คลัง กิเลสเป็นเจ้าของศาสนา มันจะหาความสะอาดสะอาดอันมาจากไหน ฟังซินะ กิเลสยกตัว ขึ้นมาเป็นศาสดาสอนเขา กิเลสเต็มหัวใจ มันก็มีแต่คำพูดว่าเป็นศาสดาๆ หัวใจมันเป็น มุตรเป็นคูเป็นส่วมเป็นถานเหมือนโลกทั่วๆ ไป แล้วจะเอาอะไรมาวิเศษยิ่งกว่าบริษัท บริวารที่มานับถือศาสนาของเขาละ มันก็แบบเดียวกัน ส่วนพระพุทธเจ้าของเราเลิศมา ตั้งแต่ขณะตรัสรู้ที่แรก ผางก็จำหมดเลย แล้วนำนี้มาสอน บรรดาสาวกทั้งหลายได้ยิน

ได้ฟังบรรลुरुธรรมๆ จนกลายมาเป็น สงฆ์ สรรณี คจฺฉามิ มานี้ อวดได้ทีเดียวไม่ต้องสงสัย ศาสนาเอกคือพุทธศาสนาอย่าลืม แล้วอย่าหลงมงายไปตามมันนะ ให้จำให้ต

อันนี้เลิศไม่มีอะไรเกินนี้แล้วพุทธศาสนาของเรา เกิดมาก็ร้อยก็พันชาติก็ตาม จะไม่พบพุทธศาสนาง่ายๆ นะ พบแล้วถ้ากรรมยังเหนียวแน่นมันคงมาก มันก็ไม่ยอมให้เกิดความเชื่อความเคารพเลื่อมใสปฏิบัติตามธรรมได้เลย แล้วก็จมไปเหมือนโลกทั่วๆ ไปนั่นแหละ เวลานี้เราได้เกิดมาพบพุทธศาสนา ศาสนานี้เป็นศาสนาชั้นเอกชั้นเยี่ยมจริง ๆ คือ พุทธศาสนา เรียกว่าศาสนาโคโลคคู่สงสาร ผู้สร้างบารมีก็อาศัยศาสนานี้แหละ ศาสนาเหล่านั้นมีแต่เครื่องหลอกลวง จะเป็นบารมีบารเมที่ไหนดมาจากไหน นอกจากมาหลอกลวง นี่ละที่ว่าศาสนาเป็นเครื่องหลอกลวงนะ ธรรมชาติที่อยู่ภายในนั้นคือมหาภัยของหัวใจสัตว์โลก มหาภัยมันอยู่ข้างใน ไปที่ไหนรุกรานไปเรื่อยๆ เอาทุกแบบทุกฉบับ กับแบบของกิเลสมันจะเอาความสงบร่มเย็นมาจากไหน ไปที่ไหนเป็นพื้นเป็นไฟไปเรื่อยๆ นี่ละที่เขาเรียกว่าศาสนาการบ้านการเมือง เราที่ได้ยินมาทั่วๆ ไปก็ได้ยินอย่างนั้น การบ้านการเมืองที่ศาสนาของกิเลส ศาสนาของธรรมจริง ๆ ไม่เป็นอย่างนั้น ให้ระมัดระวังนะ

นี่เราก็คิดวิตถวิจารณ์ทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างวัตถุเครื่องช่วยชาติบ้านเมืองของเรา นี้ พวกเราชาวไทยทั้งประเทศที่นับถือพุทธศาสนานี้ควรจะรู้สึกตัวตลอด ทั้งชาวบ้านชาววัดมีหัวใจด้วยกัน เป็นลูกของชาวพุทธด้วยกัน ควรจะมีการเข้มงวดกวดขันในการรักษาสมบัติของตนในชาติไทยของเราด้วยกันถึงจะถูก ไม่ใช่ทำให้เขาทำนั้น เราคอยดูคอยยกโทษเขาคอยให้คะแนนเขา ทั้ง ๆ ที่คะแนนเดี๋ยวก็นี่ไม่มี มีแต่ความเลวเต็มหัวใจ เขาทำคุณงามความดีเต็มเม็ดเต็มหน่วยยังจะไปตัดคะแนนเขา ไปเพิ่มคะแนนเขาทั้งๆ ที่เราเป็นโม่ชะ ความง้อเขาเขาปัญญา ความหยาบโลนเป็นหัวเต่าอยู่ในกระดองก็คือเรานั้นเอง ไม่ได้มองดูบ้านเมืองเขาเป็นยังไง เขาก้าวหน้าไปยังไงเพื่อเชิดชูบ้านเมืองหรือเพื่อทำความล่มจมแก่บ้านเมืองเหมือนเรานี้ไหม อยากว่าอย่างนั้นนะ

เรานี้มันเป็นอย่างนี้ ใครจะทำอะไรไม่สนใจ คอยแต่จะไปตัดคะแนนเขา ไปให้คะแนนเขา ทั้งๆ ที่เราไม่มีคะแนนอะไรเลย ความดีความดีเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เขาทำความดีเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วไปให้คะแนนเขาทั้งๆ ที่เราเลวที่สุด มันเข้ากันได้ไหม พิจารณาซิ เราอย่าให้เป็นคนประเภทนี้ ถ้าเป็นพระอย่าให้เป็นพระประเภทนี้ หนักบ้านหนักเมืองหนักศาสนา ถ้าว่าเป็นพระจริงๆ แล้วต้องดูบรรลुरुธรรม พิจารณาโดยอรรถโดยธรรม อะไรที่เป็นความถูกต้องพระพุทธเจ้าจะสอนให้ดำเนินไปตามนั้น อย่ามาขัดอย่ามาแย้ง อย่ามาเตะมาถีบมายันศาสนา มันจะเป็นการยันตัวเองให้พังลง มิ

หน้าซ้ายยันชาติบ้านเมืองเราให้พังไปโดยความไม่เอาไหน โดยความดูถูกเหยียดหยามคนอื่นที่เขาสร้างความดีนั้นแล จะไม่เป็นอะไรนะ

มันควรจะคิดนะเมืองไทยเรา คนมีหัวใจทุกคน คิดหมดเมืองไทยไม่ว่าฆราวาสไม่ว่าพระในพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาของชาติไทยเรา เราเกิดอยู่ในเมืองไทยต้องถือสมบัติในเมืองไทยนี้เป็นสมบัติของตัวเอง และมีความเข้มงวดกวดขันในการรักษาและในการส่งเสริมถึงจะถูก การเหยียบย่ำทำลายไม่ถูก ผิดอย่างยิ่งทีเดียว เป็นเสี้ยนเป็นหนามเป็นหนอนบ่อนไส้อยู่ในนั้น เกิดประโยชน์อะไร อันนี้ข้อหนึ่งนะ มันอดคิดไม่ได้ก็เราหนุของเรตาลอด นอกจากควรพูดหรือไม่ควรพูด หูหนวกตาบอดไปเสียเท่านั้น เรื่องอดคิดอดรู้นี้อดไม่ได้นะ ก็มันพิจารณา จิตเป็นนักรู้ สิ่งที่จะมาสัมผัสกับจิตที่เป็นนักรู้ มันจะอดทนกันได้ยังไงจะไม่ให้รู้ล่ะ มันต้องรู้ สำคัญที่ควรออกไปเป็นประโยชน์มากน้อย จะเป็นความเสียหายยังไงบ้าง ท่านก็คิดใคร่ครวญพิจารณา อะไรไม่เป็นประโยชน์ตัดไว้เสีย เข้าลิ้นชักไว้เสีย อะไรเป็นประโยชน์ก็นำมาใช้เท่านั้น

เพราะฉะนั้นชาติไทยของเราควรจะช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งชาวบ้านชาววัด อย่างนี้มันถึงจะแบ่งบานขึ้นเรื่อย ๆ ในชาติไทยของเราสมเป็นชาติพุทธศาสนา เป็นชาติไทยที่เรียกว่ามีพุทธศาสนาเป็นพ่อเป็นแม่ของเรา ให้พากันดูแลกันช่วยกันทั้งฝ่ายพระฝ่ายฆราวาส นี่จะเป็นความเหมาะสมอย่างยิ่งทีเดียว อย่ามาคอยดูถูกเหยียดหยามคอยตัดคะแนนกัน คอยให้คะแนนกันทั้ง ๆ ที่เราเป็นโมฆะ ไม่เกิดประโยชน์อะไร อันนี้สำคัญมาก วันนี้พูดเท่านั้นแหละนะ เอาละพอสมควร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd